

گال یا جرب (Scabies)

یک بیماری عفونی خارش دار و عامل آن بندپایی از گروه مایت ها یا هیره ها است. مایت ها موجوداتی شبیه کنه اما بسیار کوچکتر و میکروسکوپی و ماده های آنها با اندازه ای در حدود ۰/۳ میلی متر هستند.

این انگل هنگامی که روی پوست می نشیند پوست را سوراخ می کند و به زیر پوست می رود. هیره در زیر پوست تونل هایی را حفر می کند و در آنها شروع به تخم ریزی

می کند و کلاً زندگیش در همین تونل ها خلاصه می شود. تقریباً پس از گذشت یک ماه از ورود انگل به بدن بیمار کم کم علایمی را در خود می بینید که نشان دهنده بروز گال است.

با توجه به زمان طولانی بیماری به ((خارش هفت ساله)) هم مشهور است.

علائم:

محل نفوذ انگل بصورت یک آبدانه یا سرخدانه و یا بصورت مجاری کوچک خطی می باشد. نشانه اصلی بیماری خارش است. خارش در هنگام تب تشدید می شود و هنگام خواب در بستر که بدن شخص گرم می شود اتفاق می افتد. انگلها در اثر گرم شدن محیط و در بعضی مواقع به دنبال گرفتن دوش آب

گرم نیز فعال شده و خارش شروع می شود. علائم دیگر شامل ضایعات پوستی قرمز رنگ و برجسته، تورم موضعی، بثورات جلدی و تونلهای زیرپوستی به طول ۱۵ - ۳ میلی متر است. دانه هایی به شکل مروارید که محتوی مایع شفاف بوده و هاله ای قرمز رنگ دور آن را احاطه کرده، روی پوست پدید می آیند و اندازه هر یک از دانه ها که به صورت تاول قابل دیدن است، معمولاً به اندازه ته سنجاق می باشد و ممکن است به علت خاراندن زیاد شکل خود را از دست داده و به صورت اثرات خراش مانند یا به صورت زخمهایی در محل های آلوده دیده شود.

راههای سرایت و انتقال بیماری:

انتقال از طریق کوچکترین تماس مستقیم با پوست بیمار و همچنین از طریق لباس (خصوصاً لباس زیر) ملحفه و سایر وسایل شخصی آلوده صورت می گیرد.

بچه ها معمولاً اولین عضو خانواده اند که به این بیماری مبتلا می شوند.

تماس نزدیک حداقل برای ۱۵ دقیقه با افراد آلوده و انتقال از طریق وسایل آلوده راه اصلی انتقال است.

سایر راه های انتقال بیماری شامل موارد زیر است: خوابیدن در بستر دیگران

زندگی در محیط های اجتماعی شلوغ
انتقال از راه لباس و یا وسایل آلوده مثل لباس خواب
بازی کودکان با یکدیگر مخصوصاً در مهدکودک ها

نگهداری از اشخاص آلوده

گال خطرناک نیست اما مسری می باشد و اگر فوراً معالجه نشود به دیگر اعضاء فامیل یا کلاس مدرسه سرایت می کند.

درمان:

۱- با تجویز پزشک از انگل کشهایی می توان استفاده نمود که باید آنرا از گردن به پایین و در سرتاسر بدن مالید و تا مدتی که پزشک دستور می دهد (حداقل ۷ روز) از آن استفاده نمود. تمام اعضای خانواده و کسانی که در تماس نزدیک با فرد مبتلا می باشند باید همزمان درمان شوند طبقه درمان بدین صورت است که بیمار قبل از خواب، محلول گامابنزن را از گردن به پایین بدن بویژه بین انگشتان دست و پا، کف پاها، زیر بغل و ناحیه تناسلی بمالد، روز بعد بیمار حمام کند و بدن خود را بشوید، لازم است بیمار بعد از حمام کردن از ملافه ها و لباسهایی که قبلاً در آب جوشانده شده است استفاده نماید.

۲- داروهای خوراکی نیز برای درمان بیماری وجود دارند.

۳- آنتی هیستامین ها مانند دیفن هیدرامین می توانند در رهایی شما از خارش های مکرر نقش شایان ذکری را ایفا کنند.

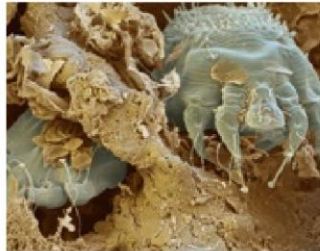
۴- لباس ها، ملافه ها و پتوها را با آب گرم به خوبی بشوید. انگل ها برای مدت زمان طولانی قادر نیستند در خارج از بدن موجود زنده زندگی کنند، اما بهتر است کل لباس های خود را بشوید و خشک کنید، فرش ها و میلمان را تمیز کرده و اقدامات پیشگیرانه دیگر را نیز در این خصوص انجام دهید.

گال ؟

جَرَب !

کد: (۱۳-۲۰)

۷. ضدعفونی و جوشاندن لباسهای بیماراران به مدت ۴-۵ دقیقه در آب جوش و خشک کردن در آفتاب
۸. آموزش بهداشت به افرادیکه در اماکن تجمعی مانند مدارس ، سربازخانه هاو زندگی می کنند.
۹. استحمام حداقل دوبار در هفته
۱۰. عدم استفاده از لباس و رختخواب دیگران
۱۱. اتو کردن درزهای لباس تا انگلهای احتمالی این ناحیه از بین بروند.

دسترسی به آموزش بیمار از آدرس اینترنتی:
bahrami.tums.ac.ir

* تهران ، خیابان دماوند، خیابان شهید کیایی، خیابان انصارالحسین
بیمارستان فوق تخصصی کودکان بهرامی. تلفن: ۷۳۰۱۳۰۰۰
* نوبت دهی تلفنی ۷۷۵۸۶۳۸۵ - ۷۷۵۸۶۳۸۹ - ۷۷۵۸۶۳۹۴
۷۷۵۸۶۴۰۲ (به صورت ۲۴ ساعته)
* نوبت دهی اینترنتی: **nobat.tums.ac.ir**

۵- باید مراقب برخوردهای جنسی خود باشید، ارتباطتان را با کسانی که خود ناقل بیماری هستند کم کرده و ارتباطی که امکان انتقال بیماری را ممکن می سازد، قطع کنید

از آنجایی که خارش به مرور زمان افزایش پیدا می کند، برای درمان کامل چند روز وقت لازم است تا خارش به طور کلی از میان برود. پس از گذشت یک تا دو هفته، رهایی از بیماری چشمگیر خواهد بود. اگر بعد از این مدت تغییری احساس نکردید، باید از انگل نمونه برداری شده و نوع آنرا مشخص کنند.

توجه:

در نوزادان نارس ،در کودکان زیر ۵ سال ، زنان باردار و کسانی که سابقه تشنج یا غش دارند باید شرایط بیمار به اطلاع پزشک رسانده شود ، زیرا برخی از داروها برای این افراد مناسب نمی باشد.

پیشگیری:

۱. رعایت بهداشت فردی و پاکیزه نگاه داشتن لباس
۲. جداسازی بیمار تا بهبودی کامل
۳. بیماریابی در سایر افراد خانواده زیرا معمولاً بقیه افراد خانواده نیز مبتلا می شوند
۴. درمان صحیح و کامل مبتلایان
۵. سمپاشی محل زندگی هیره
۶. درمان کلیه افراد خانواده و سایر موارد تماس طبق موضوعات ذکر شده